

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת ויצא ט' כסלו שנת ה'תשפ"ג שנה 4, גליון 2 (80)

יצאלאנו ע"י יצי אונזות היכל הקודש הרסלב

קל להיפגש

באמת אנחנו אוהבים באמריקא באמצע מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו, אבל היות שאיני יכול להתחיל באמצע מעשה, נלמד מעשה ט, מחכם ותם. כי מי שרוצה לטעום מהמעשיות של רבינו, כדאי שיתחיל כאן, כי במעשה זו קל לכל אחד להיפגש, להוציא את החיזוק מה רבינו מלמד אותנו.

התמצית מהמעשה

ראש הישיבה שליט"א סיפר תמצית המעשה, שהתם היה לו חיים טובים וכל הזמן היה שמח.

רבינו הקדוש מספר: התם היה סנדלר, הוא עבד מאוד קשה לייצר נעליים. כשהוא כבר גמר את הנעל היה מאוד משונה, לנעל היה שלש קצוות, אבל התם היה תופס בנעל והיה מאוד שמח עם זה, היה אומר: "כמה יפה ונפלא המנעל הזה", "כמה מתוק הנעל הזה", "כמה דבש וסוכר המנעל הזה", אבל אשתו היתה שואלת אותו: "אם כן מפני מה שארי הרעצנים נוטלים שלשה זהובים בעד זוג מנעלים, ואתה לוקח רק חצי טאלער (דהיינו זהוב וחצי)? ענה לה התם: "מה לי בזה? זה מעשה שלו, וזה מעשה שלי! ועוד למה לנו לדבר מאחרים? הלא נתחיל לחשוב כמה וכמה אני מרויח במנעל זה מיד ליד", הוא היה חושב כמה הוא הוציא על הסחורה, וכמה הוא מרויח, והוא ראה שנכנס לו עשרה גדולים, ואמר לאשתו: "מה איכפת לי שאני מרויח משהו מיד ליד?"

סוד ההצלחה

בתוך הדברים אמר ראש הישיבה שליט"א: במעשה זה יש את סוד ההצלחה; הסוד איך אפשר לחיות חיים טובים בעולם הזה. אדם אין לו מה להסתכל על השני, אם מסתכלים על השני אין לו חיים, אחד שמקנא בשני הוא אוכל את עצמו בחיים.

לא מצד הקדשה

היום יש בעיה קשה מאוד בישיבות החסידיות,

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"ב בפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בירושלים עיר הקודש תובב"א, לחזק את אנשי שלומינו מאריך ישראל.

בבוקר אחר התפילה ב'קידושא רבא' מסר את שיעורו בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מחכם ותם.

ראש הישיבה שליט"א התחיל עם ההקדמה מרבי נתן זכרונו לברכה:

"להתודע ולהגלות, אשר כל תיבה שכתובה בספר הקדוש הזה, היא קדש קדשים לפי סודות התורה. ואין לחשב שהם, חם ושלום, מעשיות פשוטות, כי את המעשיות הכתובות בספר הזה ספר הצדיק הגדול, קדוש עליון, הרבי הקדוש רבי נחמן זכר צדיק לברכה, זכותו תגן עלינו. כונתו היתה ללמד אותנו איך לעבד את השם יתברך, והלואי שנבין את הסודות הגדולים ואת המוסר שנגזר בתוך אלו מעשיות, אזי נהיה יהודים כשרים כמו שצריך להיות, והשם יתברך ישלח לנו את הגואל צדק מיד בזמננו, במהרה בימינו, אמן".

כל אחד יכול לסגור את הגמרא...

קודם שהתחיל רבינו לספר את המעשיות הקדושים, אמר (חיי מוהר"ן, סימן קנא, ועיין בהקדמת ספר ספורי מעשיות): "היות שאתם כבר לא מקשיבים לתורות, אזי אתחיל לספר מעשיות". כמו מלמד טוב שרוצה להגיד מוסר לתלמידו, ויודע שאם יגיד שיפתחו 'ספר מוסר', אף אחד לא ישמע לו, אז הוא הולך עם חכמה, הוא אומר: "כל אחד יכול לסגור את הגמרא, אספר לכם סיפור", ואז כולם מקשיבים, והוא מכניס תוך כדי המעשה המוסר שרוצה להגיד. זה מה שרבינו עושה איתנו, רבינו סיפר שלש עשרה מעשיות, וכל אחד שלומדם מרגיש שרבינו מתכוין אליו, הלב מתחיל להתגעגע אל השם יתברך, והוא חוזר אל השם יתברך.

מאוד נחוץ בחיים, לא להתווכח אף פעם.

אותם גם לא אשמע בקולם!

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו סיפר, כשאביו זכרונו לברכה נודע לו שהוא לומד ספרי ברסלב, לקח אותו לאחד מגדולי הצדיקים, שיגיד לו ויצווה אותו שיעזוב את הספרים. כשהצדיק זכותו יגן עלינו אמר למוהרא"ש שלא ילמד את הספרים האלו, ענה לו מוהרא"ש עם עזות דקדושה ואמר: "אפילו אם הרבי יוריד לי מן השמים חתיכות אש, מלאכים ושרפים, ויגידו לי שלא אלמד בספרים האלו, גם לא אשמע בקולם, כי אם מצאתי את הספרים שמביאים אותי להשם יתברך, אז לא אשמע לאף אחד"; כשהצדיק שמע את זה אז הוא אמר לגאב"ד טאקיי - אביו של מוהרא"ש: "תעזוב את הבן שלך הוא מאוד רציני בזה".

לא להיבהל ממניעות

מוהרא"ש היה חוזר הרבה על הסיפור כדי שלא ניבהל כשיש לנו מניעות מאחרים לעזוב את רבינו; מוהרא"ש היה אומר: "אותי לקחו לאחד מגדולי הדור, למלאך אלקים, וכשהוא הסית אותי נגד רבינו, הוא אמר לי שאעזוב את רבינו - לא שמעתי בקולו; הייתי ברור אצלי שרבי שמביא אותי להשם יתברך לא אעזוב אותו אף פעם".

הפצה הכי גדולה

כשחסיד ברסלב מדבר עם דרך ארץ, הוא מתנהג עם יראת שמים, ולא מתווכח עם אף אחד, ולומד שיעורים כסדרן בכל חלקי התורה, כולם מסתכלים עליו בהערכה, ואומרים: "זה חסיד ברסלב", וזה יעשה שכולם ירצו להיות טוב וכשר. אנשים חושבים שהפצה זה רק לחלק ספרים וקונטרסים, אבל זה לא ככה, ההפצה הכי גדולה, וקידוש שם רבינו הכי גדולה, זהו כשכל אחד רואה איך שחסיד ברסלב מתנהג יפה.

'ברסלב' זה שכל, עצות וחיזוק

צריכים לזכור, 'ברסלב' זה לא מצומצם בשום מקום בעולם, 'ברסלב' זה שכל, עצות וחיזוק. ב'ברסלב' אין שום דרך שכולם צריכים להיות מלובשים, או מנהגים מסוימים בסעודת שבת וכדומה, הפוך, רבינו רצה שישירו את כל זמירות שבת, להיות 'ברסלב' לא צריך לשנות שום מנהג שנוהגים אצל ההורים, ברסלב זה דבר אחד, רבינו נותן לנו את השכל שנפתח את הפה ונדבר אל השם.

יעזור השם שנציית לרבינו, אז יהיה לנו חיים טובים ויפים, אמן.

ובטח שזה לא מגיע מצד הקדושה, שמסתכלים עם עין רעה על המצוות שעושים, האדם מוריד את עצמו כאילו כל הדברים שהוא עושה אינו שווה כלום, 'ההנחת תפלין שלי זה לא נקרא תפלין, התפילה שלי זה לא נקרא תפילה, וכדומה, עד שהאדם מחליט: "אם זה באמת ככה, שהכל לא שווה כלום, אני מפסיק להניח תפלין ולהתפלל", - רחמנא לצלן!

כמו הנעליים עם שלש קצוות

אדם צריך להחיות את עצמו עם המצוות שלו, עם התפלין, עם התפילה, אפילו שזה לא בשלמות, אפילו שזה עם שלש קצוות. אל תסתכל על השני ואל תחפש שלימות, אם התפילה היא כמו הנעליים עם השלש קצוות - תחיה את עצמך עם זה, ואם אחרים מצליחים יותר - אל תישבר, אל תקנא בשני, תחיה את עצמך עם הנקודות טובות שיש לך, "ברוך השם אני מניח תפלין" ברוך השם אני שומר שבת".

לא לדבר על ההורים שלה

רואים כאן בסיפור איך שהתם הסתכל על הכל בעין יפה; זה דבר מאוד נחוץ, שאדם יראה את הטוב בו ובאשתו, ועל הכל צריכים להזהר אף פעם לא לדבר נגד ההורים של האשה, ואפילו שהיא בעצמה תדבר על הוריה, רק תשמע מה שהיא אומרת, חס ושלום לדבר עליהם, כי זה כואב מאוד לשמוע, וזה יעשה פירוד בשלום בית.

לא את הכל צריכים לספר

עוד רואים כאן בסיפור, כשהשליח אמר לתם שהמלך רוצה שיגיע אליו, נהיה מלא שמחה, ורץ לאשתו ואמר לה: "אשתי, המלך שלח לקרוא ליי", שאלה אותו: "מה זה, למה הוא שלח לקרוא לך?" לא היה לו זמן לענות לה, רק תכף הזדרז עם שמחה, ונסע עם השליח. לומדים מכאן שלא הכל צריכים לספר, מוהרא"ש לימד אותנו שלא נספר לאף אחד כמה כסף יש לנו, שלא נרומם את עצמנו בפני המשפחה והחברים בדברים הפרטיים שיש לנו, אם שואלים אותך: "כמה יש לך? כמה אתה עושה?" תענה: "ברוך השם, יש לנו לכסות את החודש" - לענות פרווה, לא שישתכלו עליך כרחמנות, ולא שיחפשו לגנוב אצלך כסף, לא צריכים להגיד לאף אחד חשבונות פרטיים.

אל תתווכח עם אף אחד

לאחר מכן אמר ראש הישיבה שליט"א: אסור להתווכח עם אף אחד; אם אחד מגיע אליך להגיד לך משהו על 'סדר דרך הלימוד' ש"זה לא נקרא ללמוד!" - אז תנענע לו עם הראש ולא להתווכח איתו, זה כלל